# USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobkyně: **J. Z.,** proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,** se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 3. 2012, č. j. 28 Ad 22/2011 - 55,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

## Odůvodnění:

Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) podala kasační stížnost proti v záhlaví uvedenému rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 12. 2010, č. j. X1, kterým žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ze dne 12. 7. 2010, č. j. X. O nákladech řízení rozhodl krajský soud tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadený rozsudek krajského soudu byl stěžovatelce doručen dne 4. 6. 2012. Podání stěžovatelky ve věci kasační stížnosti ze dne 18. 6. 2012, bylo předáno k poštovní přepravě dne 19. 6. 2012 a Nejvyššímu správnímu soudu doručeno 21. 6. 2012.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Kasační stížnost tedy nebyla podána v zákonné lhůtě a je opožděná. Podle věty třetí citovaného ustanovení zmeškání lhůty nelze prominout.

K tomu se dodává následující: stěžovatelka je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byla účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), nicméně kasační stížnost nepodala včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.).

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. V daném případě byl stěžovatelce rozsudek krajského soudu doručen v pondělí dne 4. 6. 2012 a posledním dnem k podání kasační stížnosti bylo tedy pondělí 18. 6. 2012. Stěžovatelka však kasační stížnost podala k poštovní přepravě dne 19. 6. 2012. Podle ust. § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal. Žádný z těchto případů úlev při zachování lhůty však neodpovídá situaci stěžovatelky.

Jak již bylo výše uvedeno, napadený rozsudek byl doručen dne 4. 16. 2012. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti tedy skončila dne 18. 6. 2012. Stěžovatelka tudíž kasační stížnost podala až po uplynutí zákonné lhůty. K tomu je nutno konstatovat, že napadené rozhodnutí krajského soudu obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, jakož i o místu, kde je třeba kasační stížnost podat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. jako opožděně podanou.

Otázkou posuzování lhůty k podání kasační stížnosti se zabýval Ústavní soud ve svém usnesení ze dne 26. 11. 2006, sp. zn. IV. ÚS 2043/07, v němž uvedl, jestliže je lhůta určena na týdny, je rozhodný pro počítání nikoli začátek, ale konec lhůty. Lhůta k podání kasační stížnosti počne sice běžet dnem, který následuje po dni doručení rozsudku krajského soudu, avšak den, který určil počátek lhůty je den doručení, takže konec lhůty se svým označením shoduje s označením dne doručení. Uvedený výklad odpovídá všeobecně známé, dostupné a konsolidované procesualistické doktríně i judikatuře.

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. srpna 2012

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu